A LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LAS ILLES BALEARS

PROPOSTA DE MODIFICACIÓ DEL REGLAMENT DEL PARLAMENT DE LAS ILLES BALEARS EN MATÈRIA DE CODI DE CONDUCTA I GESTIÓ DE CONFLICTES D'INTERÉS

El director de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears té l'honor de dirigir-se a la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Parlament de les Illes Balears i

E X P O S A

PRIMER.- La Llei 16/2016, de 9 de desembre, de creació de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears (d'ara endavant l'Oficina) indica en la seva Exposició de Motius que l'efectivitat de l'aplicació dels principis informadors de aquesta llei no pot obviar l'establiment de mecanismes de prevenció, control i assessorament, que es concreten en la creació d'una institució específicament dirigida a preservar els principis que informen l'actuació dels governants i gestors públics de les Illes Balears, dotant-la de les eines necessàries per reforçar la prevenció i l'autocontrol i assegurar les bones pràctiques en l'Administració pública i en el sector públic relacionat amb ella. Així, es dona compliment al que disposa l'article 6 de la Convenció de les Nacions Unides contra la corrupció, Convenció aprovada a Nova York el 31 d'octubre de 2003, per garantir l'existència d'un òrgan especialitzat i independent encarregat de prevenir la corrupció .
De conformitat amb el que estableix l'article 5.a) .4º de la Llei 16/2016, de 9 de desembre, pel que fa a l'ètica pública, l'Oficina ostenta, entre altres, la funció d'assessorar i formular propostes i recomanacions al Parlament de les Illes Balears.

C/ Alfons el Magnánim, 29; 2º; 1ª
07004 Palma de Mallorca
Tel. 871 90 50 66
info@oaib.es

SEGON.- La Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, va establir en el seu article 39 ("Les Institucions"), que el sistema institucional autonòmic està integrat pel Parlament, el Govern, el / la president / a de la Comunitat Autònoma i els consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i en el seu article 40.1 que el Parlament representa el poble de les Illes Balears. El Ple de Parlament de les Illes Balears, en sessió ordinària de 19 de març de 2019, va aprovar la reforma del seu Reglament, que va ser publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears de data 16 d'abril del 2019.

Al llarg de l'articulat del Reglament s'inclouen algunes normes referides als drets i obligacions que incumbeixen als/les diputats/des sobre els que aquesta Oficina entén que ha de realitzar algunes consideracions.

TERCER.- L'ètica pública és la ciència de l'actuació dels que exerceixen funcions públiques orientada al servei al ciutadà i al compromís amb el benestar general[1].

És ciència perquè inclou principis generals i universals sobre la moralitat dels actes humans realitzats pels servidors públics, i és pràctica perquè s'ocupa fonamentalment de la conducta lliure de l'home que exerceix una funció pública, proporcionant-li les normes i criteris per actuar bé.

L'ètica pública no té com a objecte un coneixement tècnic i normatiu, sinó l'assumpció de certs valors que permetin a l'individu distingir entre el que es pot fer i el que s'ha de fer, entre el que és correcte i el que no. Es troba indubtablement vinculada a l'esforç personal de l'agent, a la seva virtut i principis, i a la concepció de la funció com a servei al ciutadà. El compliment de les pautes i principis ètics enforteix la confiança de la ciutadania en les institucions i en la integritat de les organitzacions públiques, de manera que la seva observança resulta ineludible per a una gestió íntegra, transparent i responsable.

En els últims anys s'ha anat forjant sobre aquesta matèria, tot un bloc de coneixement des de diferents àmbits (acadèmic, governamental, societat civil, organismes internacionals, etcètera) materialitzat en tota classe de diagnòstics, investigacions, eines, normes i estratègies de lluita contra la corrupció i promoció de la transparència, col·locant a l'ètica pública en un destacat lloc en les agendes dels

[1] [1] "Ética pública y conflictos de intereses. Estudio para su prevención y su adecuada gestión". Oficina Anticorrupció d'Argentina, 2019.

estats i organismes internacionals, sorgint en paral·lel nombroses organitzacions de la societat civil que controlen als seus governs i propugnen canvis en favor d'una major honestedat en la gestió pública. En aquest sentit, trobam publicacions de diverses organitzacions (com Transparència Internacional) i informes del Grup de Països del Consell d'Europa contra la Corrupció (GRECO), o l'existència de regulació específica en diferents parlaments de l'àmbit europeu, estatal i autonòmics.

Dins de les normes d'ètica pública, adquireixen suma rellevància les disposicions sobre conflictes d'interessos, el principal objectiu de les quals és preservar la imparcialitat dels qui exerceixen funcions públiques i evitar que aquests es serveixin d'aquestes funcions en benefici particular seu o de tercers.

QUART.- La Comissió de Mesures Legals i Socials contra la Corrupció de Transparència Internacional Espanya va elaborar el juny 2016 el document "Principis d'ètica i bones pràctiques parlamentàries". Tal com s'expressa en el seu apartat Presentació, va tenir com a finalitat contribuir a millorar la integritat, la transparència i l'adequat exercici de les activitats parlamentàries, ja que s'entén necessari reforçar la relació de confiança entre ciutadans i institucions, base de la legitimitat en qualsevol sistema de democràcia representativa (....) pretén explicar a la ciutadania que els parlamentaris, a l'assumir aquestes regles, es regiran per normes prou rigoroses en matèria d'ètica, d'acord amb les importants funcions que els corresponen en defensa de l'interès públic, i que podran fer front així a les exigències ciutadanes que rendeixin comptes en la seva activitat i la seva situació individual.

L'anterior document estableix 20 principis d'ètica i bones pràctiques parlamentàries, entre els que destaquem els següents:

- Establiment d'uns Principis generals d'ètica i bones pràctiques: "Els parlamentaris han de buscar l'interès general dels seus representats (...). La recerca d'exemplaritat pública ha de ser una guia essencial de conducta per als parlamentaris, i per a això han d'actuar d'acord amb els següents valors: integritat, responsabilitat i rendició de comptes, dedicació objectiva a l'interès públic, transparència, austeritat, accessibilitat, eficàcia, (...). "
- Creació d'una Comissió d'Ètica
- Transparència i rendició de comptes social. Desenvolupar un sistema permanent de rendició de comptes informativa davant els ciutadans, fent públiques les agendes, generant un sistema que permeti seguir l'empremta legislativa de les diferents proposicions i projectes de llei, permetent la interacció entre representats i representants a través de les noves tecnologies.

- Regulació dels conflictes d'interès.
- Comparació de les declaracions en el nomenament i en el cessament.
- Regulació legal dels grups d'interès.
- Regulació de les portes giratòries.
- Control detallat i publicitat de les despeses de viatge.
- Protecció dels denunciants.
- Formació contínua en matèries d'ètica i bones pràctiques.

CINQUÈ.- El Grup de Països del Consell d'Europa contra la Corrupció (GRECO), creat el 1999 pel Consell d'Europa, que té com a missió la de millorar la capacitat dels seus membres en matèria de lluita contra la corrupció a través d'exàmens periòdics sobre el grau de compliment de cada Estat respecte de les normes anticorrupció, va aprovar l'informe d'avaluació de la quarta ronda sobre Espanya en el 62è plenari (2-6 de desembre de 2013) incorporant diferents recomanacions per al Parlament nacional:

- per a cada càmera del Parlament:
    - que es desenvolupi i adopti un codi de conducta amb la participació dels seus membres i sigui fàcilment accessible al públic (incloent orientacions sobre, per exemple, la prevenció de conflictes d'interessos, regals i altres avantatges, activitats accessòries i interessos financers i requisits de declaració d'interessos);
    - que es complementin amb mesures pràctiques per a la seva aplicació, en particular mitjançant una font institucionalitzada d'assessorament confidencial que proporcioni als parlamentaris orientació i consell sobre qüestions ètiques i possibles conflictes d'interessos, així com activitats de formació específiques.
- que es prenguin les mesures oportunes per garantir una supervisió i un control de l'acompliment efectiu dels requisits de declaració existents i pendents i altres normes de conducta dels parlamentaris.
- la introducció de normes sobre com els membres del Parlament es relacionen amb els representants dels grups d'interès i altres tercers que tracten d'influir en el procés legislatiu.
- que es revisin els actuals formularis de declaració aplicables als membres de les dues cambres per augmentar les categories i el nivell de detall de la informació que s'ha de proporcionar.

D'acord amb aquestes recomanacions, la Mesa de Congrés dels Diputats va aprovar mitjançant Acord de 28 de febrer de 2019 el "Codi de conducta dels Diputats", dictat

amb la finalitat d'atendre les noves exigències derivades de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies i de les demandes dels ciutadans en matèria de transparència. L'esmentat Acord consta de vuit articles i una disposició final, establint com un dels seus principis que els Diputats han d'actuar amb integritat, honradesa, responsabilitat i de forma desinteressada per a la consecució l'interès general.

De la mateixa manera, es defineix a l'article 3 què és conflicte d'interès (hi haurà conflicte d'interès quan un diputat tingui un interès personal, tant directe i propi com a través d'una persona singularitzada, que pugui influir de manera inadequada en el compliment dels seus deures com a parlamentari, de tal manera que es pugui posar en dubte l'objectivitat i independència del Diputat o que aquest no persegueixi la consecució de l'interès general), dona normes en l'article 5 sobre regals i obsequis, obliga a l'article 6.2 a que els diputats hauran de fer pública la seva agenda institucional al Portal de Transparència de Congrés, incloent en tot cas les reunions mantingudes amb els representants de qualsevol entitat que tingui la condició de grup d'interès.

Igualment, contempla el Registre d'interessos i l'Oficina de Conflicte d'Interessos en els articles 4 i 8, respectivament.

SISÈ.- D'acord amb les recomanacions del GRECO, el Reglament de Parlament de Catalunya de 2018, dedica el Capítol II del Títol II als deures dels diputats, contemplant en l'article 14 que els diputats hauran d'actuar d'acord amb els principis d'integritat, honestedat, transparència, diligència, actuació desinteressada, així com actuar sempre en benefici de l'interès públic i evitar incórrer en qualsevol situació de conflictes d'interessos, sent així que la seva actuació no pot estar mai influïda o compromesa per la finalitat de buscar o obtenir qualsevol tipus de benefici particular o de tercers, que no tingui caràcter general, directe o indirecte, ni recompensa de cap tipus.

Pel que fa al Codi de conducta, l'article 15 preveu que correspon a la Comissió del Reglament elaborar i aprovar el mateix, i ha de regular, com a mínim, les situacions de conflicte d'interessos, el compliment de les obligacions derivades del règim de incompatibilitats i les declaracions d'activitats i de béns, i el procediment i les conseqüències en cas d'incompliment. En el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, de data 4 d'agost de 2016, es va publicar el "Codi de conducta dels membres de Parlament de Catalunya", que va contemplar, entre altres aspectes, l'interès públic, integritat / honestedat, transparència, actitud exemplar, publicitat de

l'agenda parlamentària, així com el règim d'incompatibilitats, el conflicte d'interessos i els instruments de garantia del Codi de conducta.

Així mateix, la Mesa del Parlament de Canàries a l'any 2017 va aprovar el Codi de conducta dels membres del Parlament de Canàries, molt semblant al posterior Acord de la Mesa del Congrés dels Diputats, expressant que la transparència constitueix un principi fonamental de funcionament dels poders públics en el sistema democràtic de Dret, establint en els seus set articles els principis rectors, despeses de viatges i dietes, obsequis, agenda institucional o el règim sancionador.

SETÈ.- Per la seva banda, el Parlament Europeu fa pública la manifestació de que resulta més important que mai garantir que el Parlament representa els interessos dels ciutadans europeus de forma completament oberta i transparent, d'on s'infereix que els ciutadans europeus tenen dret a seguir de prop les activitats dels seus diputats electes i verificar que compleixen amb les més rigoroses normes de conducta i que mantenen relacions apropiades amb els representants dels grups d'interès, preveient i establint un codi de conducta i un registre de transparència[2].

Pel que fa a la Comissió Europea, es preceptua, en relació amb l'Ètica i Integritat dels Comissaris, un Codi de conducta dels membres de la Comissió Europea, així com normes sobre transparència, funció política, activitats posteriors al mandat i sancions.

VUITÈ.- Amb motiu de la publicació i posada en marxa del simulador de conflictes d'interès que aquesta Oficina ha dissenyat per al seu ús per part dels empleats públics, ha tingut l'ocasió d'analitzar el vigent Reglament del Parlament de les Illes Balears, i s'observa que en el seu articulat es contenen escasses normes sobre els deures dels/de les diputats/des en matèria d'ètica pública, transparència i integritat. així:

- L'article 8.1.2º expressa l'obligatorietat dels requisits que han de complir els proclamats electes per adquirir la condició plena de diputat o diputada, entre ells, emplenar la seva declaració a l'efecte de l'examen d'incompatibilitats i reflectint-hi les dades relatives a la professió i als càrrecs públics que exerceixi.
- El capítol IV "Dels deures dels diputats i diputades", conté les següents mencions:

[2] http://www.europarl.europa.eu/pdf/meps/201305_Code_of_conduct_ES.pdf

- Article 19: estan obligats a adequar la seva conducta al Reglament.
- Article 20: no podran invocar o fer ús de la seva condició de parlamentaris i parlamentàries en l'exercici d'activitat mercantil, industrial o professional.
- Article 21: s'estableix la declaració dels seus béns patrimonials i d'aquelles activitats que els proporcionin o puguin proporcionar ingressos econòmics, obligant a la remissió a l'Oficialia Major, de forma anual abans de l'1 d'agost, de còpia de la liquidació de l'impost sobre la renda i de patrimoni, si escau, corresponents a l'exercici anterior presentats a l'administració tributària.
- Article 22: tots els diputats i diputades estan obligats a observar les normes sobre incompatibilitats establertes a la Constitució, a l'Estatut i a les lleis.

• El capítol VIII, "De la disciplina parlamentària", en l'article 114.1.3º estableix que el diputat o diputada podrà ser privat, per acord de la Mesa, i prèvia resolució motivada de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i diputades, de algun o de tots els drets que li concedeixen els articles 14 a 17 del Reglament en el supòsit de no haver presentat o d'haver falsejat activitats, béns o interessos en la declaració de béns patrimonials i activitats que proporcionin o puguin proporcionar ingressos econòmics.

• El Capítol II del Títol XIV, dedicat a la participació en el procediment legislatiu, permet als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, mitjançant associacions representatives dels seus interessos formalment inscrites en el Registre d'Associacions del Govern, presentar per escrit al Registre del Parlament propostes d'esmenes a l'articulat de les proposicions i dels projectes de llei.

En virtut del que s'ha exposat anteriorment, i de conformitat amb el que estableix l'article 5.a) .4º de la Llei 16/2016, de 9 de desembre, sotmet a la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Parlament de les Illes Balears la Proposta de modificació del Reglament de Parlament de les Illes Balears que va ser aprovat pel Ple en sessió ordinària celebrada el 19 de març de 2019, d'acord amb les següents consideracions generals:

PRIMERA: La necessitat de dotar-se d'un codi de conducta

A diferència del que passa amb els empleats públics, que disposen d'un codi de conducta incorporat al dret positiu en els articles 52 a 54 de Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i a diferència també dels càrrecs públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que es troben subjectes al Codi ètic del Govern de les Illes Balears, no trobem en el Reglament de Parlament cap referència a la necessitat de dotar-se d'un codi d'aquest estil aplicable als nostres legisladors autonòmics.

Un codi de conducta és un document que estableix els principis i regles de comportament ètics que l'organització entén que s'han d'aplicar a les activitats que desenvolupa, tant en les seves relacions internes com externes, incorporant pautes de comportament i compromisos de compliment que els seus membres assumeixen, millorant la rendició de comptes del Parlament davant la societat a la qual representa, assumint l'exemplaritat com a pauta de conducta, reforçant la transparència i augmentant així la seva legitimitat. Així ho disposen expressament Codis de Conducta com el del Parlament de Canàries o el de Catalunya.

L'article 8 de la Convenció de Nacions Unides contra la Corrupció, encomana a cada estat part a aplicar, en els seus propis ordenaments institucionals i jurídics, codis o normes de conducta per al correcte, honorable i degut compliment de les funcions públiques.

Com indica el GRECO, l'existència d'un codi / conjunt de normes de conducta, suposaria un clar valor afegit tant per als propis parlamentaris com per a la imatge que els ciutadans tenen d'ells i seria la demostració del compromís del Parlament amb la integritat, crearia una expectativa compartida per parlamentaris i ciutadans sobre el tipus de conducta que s'ha d'esperar d'un parlamentari i suscitaria debats entre els parlamentaris sobre quin tipus de conductes resulten acceptables o inacceptables i els faria més conscients del que s'espera d'ells. A més, l'aprovació d'un codi d'aquesta naturalesa demostraria als ciutadans que els seus representants estan volent prendre mesures per instaurar, mantenir i promoure uns valors ètics en la seva càmera que fomentin tant la seva pròpia honradesa com la dels seus parells.

Els estàndards que hauria de contenir el codi de conducta del Parlament serien els següents[3]:

[3] Font: UNODC, Technical Guide to the United Nations Convention against Corruption, 2009, p. 21, y Oficina Antifrau de Catalunya, Consulta no vinculant 1/2015

1) Ha de contenir un conjunt de principis i regles d'actuació, de caràcter vinculant i no simplement programàtic, que venen a concretar i desenvolupar els previstos en la resta de l'ordenament jurídic, i a complementar-los. Aquests principis i regles han de ser coherents amb els valors que la institució que l'aprova identifica com a propis en atenció a la seva missió i realitat concretes:

   (i) Servir l'interès públic;
   (ii) Servir amb competència, eficiència, respecte a la llei, objectivitat, transparència, confidencialitat i imparcialitat, i lluitant per l'excel·lència;
   (iii) Actuar en tot moment de manera tal que es mantingui la confiança pública;
   (iv) Demostrar respecte, equitat i cortesia en el seu tracte amb els ciutadans i altres funcionaris públics.

2) L'organització necessària per garantir l'eficàcia orientadora del codi. Els codis ètics cobren el seu veritable sentit en formar part d'un sistema d'integritat institucional on s'articulen altres instruments importants per fomentar aquesta integritat i garantir que aquests instruments constitueixin autèntiques guies de conducta. Per tant, convé que els propis codis facin al·lusió als òrgans, unitats administratives o altres instruments (ja existents o bé de nova creació) habilitats per complir aquestes funcions, i la previsió d'un règim sancionador per a fer front a situacions d'incompliment de les obligacions imposades pel codi.

3) Els mecanismes de revisió per mantenir viu el codi. Un codi ètic hauria de ser un instrument viu capaç de actualitzar-se a mesura que s'identifiquin noves situacions de dilema ètic que no són puntuals sinó reiterades i que, per tant, convé recollir per guiar a altres persones que puguin trobar-se en situació similar; o bé quan s'identifiqui la necessitat de revisar la redacció d'alguna regla d'actuació que la pràctica ha revelat massa ambigua o que dona peu a altres interpretacions diferents de la que inicialment es pretenia. Per tant, els mecanismes i les persones responsables d'aquesta revisió haurien de quedar especificats dins el propi codi.

SEGONA: La necessitat de regular els conflictes d'interès

La sensibilitat ciutadana creixent cap a la corrupció ha suposat també més consciència social pel que fa a les distorsions que els conflictes d'interès poden provocar en la presa de decisions dels professionals públics. La ciutadania espera

que els professionals que assumeixen la responsabilitat d'actuar en el seu nom coneguin els límits del seu criteri o judici professional. Però en qualsevol situació de conflicte d'interès, el professional podria no donar la resposta adequada: aquest és el risc.

No gestionar adequadament els conflictes d'interès comporta perjudicis directes per a les persones que depenen o confien en els professionals en qüestió, però també per a les organitzacions a les que serveixen i, indirectament, per als col·lectius professionals als quals pertanyen. Les conseqüències immediates són[4]:

- Deslleialtat de la confiança dipositada en aquesta persona.
- Pèrdua de la fiabilitat professional.
- Risc que l'interès sesgui efectivament el discerniment professional i la situació de conflicte d'interès es converteixi en un acte de corrupció.
- Perjudicis per a les organitzacions si no disposen de mesures preventives encaminades a detectar i respondre a aquestes situacions de conflicte d'interès.

Hi conflicte d'interessos quan es produeix una confrontació entre el deure públic i els interessos privats de l'empleat o responsable públic, és a dir, quan aquest té interessos personals que podrien influir indegudament sobre l'acompliment dels seus deures i responsabilitats[5].

Els conflictes d'interessos no són intrínsecament negatius. Es tracta de situacions que es produeixen en raó de la naturalesa social i econòmica de l'individu, que es relaciona amb altres persones i que posseeix interessos diferents dels públics que ha de tutelar. No obstant això, és imprescindible que siguin adequadament gestionats.

Tampoc impliquen la comissió d'una infracció, encara que és possible que una infracció al règim de conflictes d'interessos pugui constituir l'avantsala de la violació d'una norma.

La finalitat d'instituir un règim de conflictes d'interessos és establir un conjunt de regles destinades a evitar que l'interès particular de qui exerceix una funció pública afecti la realització del bé comú a què ha d'estar destinada la seva activitat. És a dir, a evitar que un servidor públic pugui veure afectada la seva independència de criteri i la seva imparcialitat, encara que de fet tal afectació no passi. Per això, la situació

[4] La gestió dels conflictes d'interès al sector públic de Cataluña. Oficina Antifrau de Catalunya, octubre 2016
[5] OCDE, Guidelines for Managing Conflict of Interest in the Public Service, 2003. Disponible a http://www.oecd.org/gov/ethics/2957360.pdf

de conflicte d'interessos es configura en forma objectiva, no importa quines siguin les intencions de la persona i el benefici concret que aquesta hagués obtingut o pogut obtenir.

En l'àmbit parlamentari, a més, la qüestió clau és com equilibrar la necessitat d'evitar conflictes d'interessos amb la necessitat de reconèixer que no es pot prohibir als càrrecs electes de totes les activitats privades, a causa de la naturalesa essencialment temporal del seu càrrec[6].

Per tant, la regulació parlamentària dels conflictes d'interès hauria de contenir els següents elements:

1) Establir un clar règim d'incompatibilitats, que reculli la regulació de segons llocs de treball i altres fonts d'ingressos.
2) Introduir la definició de conflictes d'interès en l'àmbit parlamentari.
3) Establir el mecanisme de comunicació de la possible existència d'un conflicte d'interès per part del càrrec electe, i les mesures a adoptar quan aquest es produeixi. Com indica el GRECO, s'hauria de preveure un òrgan d'assessorament confidencial que proporcioni als parlamentaris orientació i consell sobre qüestions ètiques i possibles conflictes d'interessos, així com activitats de formació específiques.
4) Quant a la regulació de les declaracions de béns patrimonials i d'activitats i interessos, coordinar la regulació amb l'establerta en la Llei 16/2016, de 9 de desembre, de creació de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció en les Illes Balears, en tant que ja conté les obligacions dels càrrecs electes del Parlament de presentar aquestes declaracions, així com la seva gestió i publicitat, evitant-ne la duplicitat actualment existent.
5) Regulació i control de les activitats posteriors al mandat parlamentari[7].
6) La introducció de normes sobre com els membres del Parlament es relacionen amb els representants dels grups d'interès i altres tercers que puguin influir en el procés legislatiu. Caldria que cada diputat o diputada fes pública la seva agenda institucional incloent, en tot, cas les reunions mantingudes amb els representants de qualsevol entitat que tingui la condició de grup d'interès.

[6] Handbook on combating corruption. 2016 Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE); www.osce.org
[7] Regulació de les anomenades portes giratòries, “revolving doors” o “plantouflage”.

TERCERA: La necessitat de regular els obsequis, ofertes d'hospitalitat i distincions.

Per tal de mantenir la imparcialitat de les decisions dels parlamentaris o parlamentàries en els processos de presa de decisió normativa, s'ha d'introduir la regulació de la percepció de regals, obsequis o donacions, siguin de coses, serveis o béns, amb motiu o en ocasió de l'exercici de les seves funcions com a càrrecs electes.

El principi general hauria de ser la prohibició, per la qual cosa en cas de dubte raonable sobre si l'obsequi s'enquadra en alguna de les excepcions legalment establertes, s'ha d'estar per la seva no acceptació.

No obstant, donada l'enorme varietat de situacions que poden donar-se en la pràctica diària de la funció legislativa, s'han de preveure excepcions, com ara els rebuts d'altres governs, parlaments o entitats públiques nacionals o internacionals, o el lliurats per una persona amb la qual es posseeix un vincle personal i recíproc d'afecte[8], o el finançament de viatges per tercers (aliens al Parlament) per a la impartició de conferències, cursos o activitats acadèmiques o culturals, o la participació en elles.

En qualsevol cas, és recomanable que la percepció de qualsevol tipus d'obsequis, regals, ofertes d'hospitalitat i distincions, siguin registrats d'alguna manera en un registre públic i que es reguli en quins casos i de quina manera els obsequis, la recepció dels quals es troba excepcionalment admesa, han de ser incorporats al patrimoni del Parlament.

Palma, a 10 de juny de 2020

[8] Altrament, la prohibició resultaria irraonable, ja que qui compleixi tasques legislatives, per aquesta sola circumstància, no podria rebre regals dels seus éssers estimats.